

1326 THE TRAVANCORE LEGISLATIVE ASSEMBLY [19TH FEB. 1949]

MR. N. DANIEL JOSE: Can efficiency also be measured by the C. I. D. and the Police?

MR. P. NANCY: It can be measured by the High Court and in respect of the High Court Government may find it out.

MR. C. NARAYANA PILLAI: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരെ കള്ളന്മാരുടെ പേരുപറയാൻ മടിച്ചാൽ പിന്നെ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കും?

MR. P. NANCY: കള്ളന്മാരുടെ പേരു പറയാൻ മടിക്കുകയല്ല പറയാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പറയേണ്ട സ്ഥാനത്തു പറയാമെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനുള്ള സംശയം തീർന്നിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ഏകദേശ അവസാനമായി പറയാനുള്ളത് നീതിന്യായ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ അയോഗ്യന്മാർ ആരെല്ലാമുണ്ടെന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു പീരിയഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഫൈനലൈസേഷനോടു ആവശ്യപ്പെടണമെന്നും അതിൽ അയോഗ്യന്മാരെ ഒഴിയില്ലെന്നുവരുന്നതായാൽ ഓക്ഷിഡേഷൻ കൺസൾട്ടേഷൻ ചെയ്തെന്നുമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കയ്യടക്കാതെത്തന്നെയും അഴിമതിക്കാരെയും വിവരങ്ങൾ നൽകിയാൽ അവരുടെമേൽ കർശനമായ നടപടികൾ നടത്താമെന്നു നൽകിയ ഉറപ്പിനെ ആസ്പദമാക്കി ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ തത്വത്തെ ഗവണ്മെന്റു അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്ന സ്ഥിതിക്കു എന്റെ പ്രമേയം പിൻവലിക്കുവാൻ സഭയുടെ അനുമതി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

(സഭയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി പ്രമേയം പിൻവലിച്ചു).

RESOLUTION No. 2.

RULES RELATING TO PLACES OF PUBLIC WORSHIP, ETC.
CEMETERIES ETC.

MR. A. NESAMONY: I move:

"This Assembly resolves that the Notification ROC No. 220/42/Genl., dated April 6, 1946 containing Part I rules relating to places of public worship and Part II rules relating to cemeteries and crematoria be cancelled."

The subject matter of this resolution is not new to the party in power because at every session of their conference they have resolved that this notification be cancelled and especially at the conference of the State Congress held in Quilon, if I remember correctly, a resolution was passed that this notification

should be rescinded. Therefore, when I move this resolution, it is only a reminder to the party in power that they should keep up to the resolution that they have passed in the party meeting or in the open session of their congress.

MR. K. A. GANGADHAR MENON: Is it that the notification should be rescinded or modified?

MR. A. NESAMONY: To my knowledge the resolution was that the notification should be rescinded. My task is made easy, I believe, as the Attorney-General has put it that the Government is perhaps prepared to modify it and not to rescind it, but I say it must be rescinded and I have my own reasons for it.

The history of this legislation would go to show to what absurd length the successive Governments have been going on in this matter. The first proclamation relating to places of public worship was one passed in 1004. For seventy years thereafter nobody worried themselves about this question. In 1074 was promulgated another proclamation repealing the previous proclamation. A form was appended to that proclamation which contains the necessary details to be furnished in case a place of public worship is to be erected. There was another information also to be supplied, namely, whether a cemetery is to be attached to the church. That went on for a particularly long time until at last on 7th March 1930, the then Government issued a notification stating that "from and after the date of publication of this rule in the Government Gazette, no person shall, without the previous written permission of the Government, open or create a cemetery attached to any place of public worship and no person shall use any such place opened or created without such permission or knowing that such permission has not been granted." The validity of this notification came up for decision before the High Court and it was held in a case reported in 25 T. L. J. 523 that this notification was *ultra vires* of the powers of Government and that was subsequently followed by another decision reported in 27 T. L. J. 242. But at the same time the High Court held that under Section 182 of the Travancore Penal Code the Government had powers to issue notifications and rules under this section. Curiously enough, though no rule-making powers had been conferred by the Travancore Penal Code on the Government, or on the Legislature by virtue of the above decisions the Government took courage and eventually went in for an amendment of the Penal Code. By an amendment of the Penal Code in 1117, they included the creation and use of cemeteries and crematoria also in the section and said that a breach of any rule relating to this will be an offence under Section 182 of the Travancore Penal Code. Subsequently, this rule came into vogue by the notification which we now seek to cancel. That is the history of these rules and the legislation on this matter.

A perusal of the rules themselves would go to show how absurd it is from the beginning to the end. Rule 2 of these rules would render it impossible for anybody to create a place of public worship

[Mr. A. Nēzāmony.]

unless it is that a hundred people want it or it must be that the majority of the people in that village want it. If there be less than 100 people and the majority do not want it, that village could never have a place of worship.

Under Rule 4 the question of beneficiaries is often dragged in to create unending dissensions in the churches so that it cuts at the root of the canon law by which the properties of the church are held by the Bishops and their representatives and vicegerents of the Pope so far as the Catholic Church is concerned and higher dignitaries of the church. It cuts at the roots of the administration of canon law and especially in a case reported in 18 T. L. J.

Rule No. 5 seems to be an innovation. It sets at naught all principles of the transfer of property. Individual transfer of property is allowed but in the case of religious bodies it could not be done without the sanction of Government because the Government wanted to fetter the hands of the religious bodies getting together or because they wanted that one denomination should not get richer than the other.

Rule 8 relating to the burial of ecclesiastical dignitaries is an insult that is offered to the religion or to those denominations where their Bishops and higher church dignitaries are to be buried in the vaults of their churches.

Rule No. 9 is penalising the erection of a place of worship without permission, but as I have stated in the morning, as long as the six months rule preventing prosecution existed, those who have erected the churches were free from prosecution. A question like that arose in a case reported in 18 T. L. T. 710 where it was held that the law of limitation destroys the right of action. By virtue of that ruling, section 9 has become out of place.

Again, rule 7 is absurd, because I remember my honourable friend Mr. K. A. Mathew once questioned the then Dewan: "If no person dies in that locality within three months, does the sanction lapse?" Therefore it means that if sanction is granted to a cemetery and if no person dies in that village within three months, the sanction lapses. It will have to be renewed or else you will have to find some dead body to be buried in that place and make it a cemetery.

Rules 11 and 12 are so absurd that after having opened a cemetery or crematoria, the Government reserves to itself large powers of closing it up subsequently, much to the detriment of the people who have been using it, because it becomes consecrated land when once it is declared a cemetery.

Rule 13 says that no monument shall be more than three feet in height and that the walls around the cemetery must be six feet high. What rationale is there in the height of the walls of a cemetery or a monument to be erected, one could not find.

Rule 14 is a similar provision to set at naught the cannon law that is administered by our Courts. Rules 14 and 15 say that there should be no crematoria within two miles of a temple, school, water supply system or other public institution. Thickly crowded as we are all over the country, it will be impossible, under the existing rules, in the nature of things, to set up a cemetery anywhere in Travancore. The rules seem so absurd.

Therefore, an analysis of the rules themselves would go to show that, by the decision of our courts and by the administration of the laws as are now practised, it would be clear that most of these rules have become useless and impracticable and at the same time harmful and injurious to the public. I, therefore, pray that this Assembly be pleased to accept this resolution and vote for it so that the rules may be cancelled forthwith.

MR. ABDUL RAZAAK: I second the resolution. As the honourable mover of the resolution has made it plain our task has been made easy by the celebrated conference of the State Congress that met at Quilon subsequent to the order. Honourable members of this House, I believe, will remember well that the order that this resolution seeks to set at naught was passed on the 6th April 1946, especially at a time when a tyrant was running amock. Now Sir, fortunately enough, we are delivered from that situation and are blessed with a popular Ministry in office; and the freedom of religion having been well recognised as one of the cardinal planks of the fundamental rights in the Indian Union, I believe honourable members will do well to accept the resolution as it is, without any modification whatsoever.

MR. K. RAMAKRISHNA PILLAI : ഈ പ്രമേയത്തിന് ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കണം. അങ്ങയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തിലെ അവസാനഭാഗം, be cancelled എന്നുള്ളത് മാറി be reconsidered എന്ന് ചേർക്കണം എന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി.

MR. A. NESAMONY : May I know whether the Chair has granted him permission, because we have no notice of the amendment? Under the law, we are entitled to two days' notice.

MR. PRESIDENT : As a special case, I allow Mr. Ramakrishna Pillai to move the amendment.

MR. K. RAMAKRISHNA PILLAI : ഈ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്പീക്കർ ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ പ്രയോക്താവ് ഉന്നയിച്ച വാദമുഖങ്ങളെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുകയാണെന്നു അദ്ദേഹം തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ ഗൗരവം എല്ലാ അംഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധം ഈ വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളേയും പറ്റി അവർക്ക് പഠിക്കുന്നതിന് സൗകര്യം നൽക

[Mr. K. Ramakrishna Pillai]

ണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണു് ഒരു പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. പ്രമേയപ്രയോക്താവു് പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഒരാൾ ചിലരോടുള്ള പകവിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി സൗഹാർദ്ദ ബുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നിരുന്ന ആളുകളെ കൂടി മാറി നിൽക്കിക്കൊണ്ടു് മൺ ൪ ൭-ൽ ഒരു നോട്ടീഫിക്കേഷൻ അവതരിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതായ ആ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ മാറ്റേണ്ടതാണെന്നു അന്നു ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിലകൊണ്ടിരുന്ന സംഘടന ഏകീകൃതമായ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ തത്വം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് തന്നെ ഈ വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളേയും പറ്റി ആലോചിച്ചു പുനഃ പരിശോധന ചെയ്യത്തക്കവിധം ഈ സഭ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ജനങ്ങൾക്കു സഹായ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കക്ഷിതന്നെ അധികാരത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ തത്വത്തെ ആ കക്ഷിയു ഏതിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാകയില്ലെന്നു എന്റെ മാന്ത്ര്യാസ്സേഹിതൻ വിശ്വസിക്കണം.

ഇൻഡ്യൻ യൂണിയനിൽ ഇപ്പോൾ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ആക്ട് ൨൦-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു എല്ലാ മത വിഭാഗങ്ങൾക്കും അവരുടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇവിടുത്തെ ഗവണ്മെൻറു് കാരുമായി ചിന്തിച്ചു വേണ്ട ഭേദഗതി വരുത്തുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ൧൦ ൪൪-ലെ വിളംബരത്തെപ്പറ്റിയും അതിനു ശേഷമുണ്ടായ നോട്ടീഫിക്കേഷനെപ്പറ്റിയും സമഗ്രമായി ആലോചിച്ചു ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം ഗവണ്മെൻറിനു് ഈ സഭ നൽകേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ ഒരു ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ ഭേദഗതി പ്രമേയ പ്രയോക്താവുതന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. CHERIYAN J. KAPPAN : ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : Sir,

MR. CHERIYAN J. KAPPAN : പ്രധാനമന്ത്രി ഉറപ്പുകൊടുത്താൽ മി. നേശമണി ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ വല്ല ഉറപ്പും കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് പറയാം.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : മി. നേശമണി എന്നിൽ നിന്നു എന്തു ഉറപ്പാണു ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നു എനിക്കു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ആരായ നാസ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിനെ പറ്റി ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മി. നേശമണി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആർ. ഒ. സി. ൨൨൦-ൽ ൨ ജനറൽ-നെ സംബന്ധിച്ച ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഉപദ്രവകരമായിത്തീരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവണ്മെൻറ് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ഉത്തരവിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു ഗവണ്മെൻറിലും തോന്നുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ ആ ഉത്തരവു പുനഃപരിശോധന ചെയ്തു എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഭേദഗതികൾ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഇതിന് ഒരു അവസാന തീരുമാനവും ഉണ്ടാക്കാതെ ഇതു ഇങ്ങനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഇതിനകത്തന്നെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഇതുസംബന്ധിച്ച അനവധി നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉത്തരവ് ചെയ്യുന്നു ക്യാൻസൽ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടു മറ്റു ചില ഭോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇതു ക്യാൻസൽ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള റൂളുകൾതന്നെ ഇല്ലാതാകുന്നതാണ്. കേവലം ഒരു പ്രൊക്ലമേഷൻ മാത്രമാണ് ഈ മാതിരി സ്ഥാപനങ്ങളെ മേലാൽ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പോകുന്നതു്. ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് റൂളുകൾകൂടി അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനാൽ ആ ഉത്തരവു ക്യാൻസൽ ചെയ്യാതെ ആവശ്യമുള്ള ഭേദഗതികൾമാത്രം വരുത്തിയാൽ മതിയാകുമെന്നാണ് ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഏതെല്ലാം വ്യവസ്ഥകളാണു ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതു് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ മാറ്റി പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ ചേർക്കാമോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ പാടേ മാറ്റണമോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെൻറ് ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചു വേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നതാണെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു ഇയ്യവസരത്തിൽ പറയാവാനുള്ളൂ.

MR. A. NESAMONY: In that case, having heard the Prime Minister on the subject I accept the amendment moved by Mr. Ramakrishna Pillai.

1352 THE TRAVANCORE LEGISLATIVE ASSEMBLY [19TH FEB. 1949]

MR. MANNATHU PADMANABHA PILLAI : സർ, ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. അതിനുമുമ്പു മി. നേശമണി എന്താണു പറഞ്ഞതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

MR. PRESIDENT : ഇപ്പോൾ മി. നേശമണി കൊണ്ടുവന്ന പ്രമേയത്തിനു ഒരു ഭേദഗതി മി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള കൊണ്ടുവന്നു. ആ ഭേദഗതി മി. നേശമണി സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഭേദഗതിചെയ്യപ്പെട്ട പ്രമേയമാണു സഭയുടെ മുൻപിലിരിക്കുന്നത്. ആ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ പറയാം.

MR. MANNATHU PADMANABHA PILLAI : എനിക്കു ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി എതിർപ്പുണ്ടെങ്കിലും ബഹുമാന്യനായ മി. നേശമണി ഭേദഗതി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയ്ക്കു ഞാൻ എതിർക്കുന്നില്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ച ഒരു കാര്യം മാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ. പ്രധാനമന്ത്രി വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും മതപരമായ അധികാരങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണു ഞാൻ. പക്ഷെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടരെ രക്ഷിക്കാൻപോകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ കുഴിച്ചുമുടന്നു എന്നർത്ഥമില്ലല്ലോ. ഗവണ്മെൻറു ആ നയം അപലംബിക്കുകയില്ലാ എന്നു മി. നേശമണിയെപ്പോലെ ഞാനും വിശ്വസിക്കുന്നു.

The resolution, as amended, was put to vote and carried.

Resolution No 3 Re-land possession.

MR. K. P. NEELAKANTA PILLAI : സർ, ഇതാണു എന്റെ പ്രമേയം.

This Assembly recommends to Government that the total area of land a family could possess shall be laid down not to exceed 25 acres including garden and wet lands and the remaining land in the State shall forthwith be appropriated by the Government and made available for registry to the landless poor who shall not be given more than 5 acres per family,

ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ഒരു മലയാളതർജ്ജിമകൂടി ഞാൽ പറയാം. “ഈ സഭ ഗവണ്മെൻറിനോടു്, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാവുന്നതോ ആയ നിലങ്ങളും പുറയിടങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ൨൫ ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ പാടില്ലെന്ന ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും, ബാക്കി കൈവശം വച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെല്ലാം ഗവണ്മെൻറു കൈവശപ്പെടുത്തി ഭൂമിയില്ലാത്ത സാധുക്കൾക്കു ഒരു കുടുംബത്തിന് ൫ ഏക്കറിൽ കൂടുതലല്ലാത്ത നിരക്കിന് വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ശുപാർശചെയ്യുന്നു.”